

לעשות רצונך אלוקי חפצתי

בטחון שבועי

אור חדש על מתיקות דרך "ויגבה לבו בדרכי השם" במשנת נובהרדוק מהגה"צ רבי יהודה מאנרל שליט"א מעיה"ת לייקווד יצ"ו

פרשת חוקת תשפ"ה

יסוד בבטחון

התקבל במערכת מראה מקום חשוב, דברי 'עץ הדעת טוב' לרבינו חיים ויטאל ז"ל על תהילים קכ"ה וז"ל: בגלות ישמעאל, שע- תידין להצר את ישראל צרות קשות ומשור- נות... שלכן נקרא ישמעאל, וא"כ אנחנו לא נדע מה נעשה, ואין לנו תקוה אחרת זולתי שנבטח בשמו הגדול ית' שיושיענו מידם. [וכנראה, שלכן יש ריבוי עצום של התעור- ררות על ענייני בטחון בשנים האחרונות בכל העולם, כידוע, ויחד עם זה, נסים כ"כ עצומים להציל אותנו מישמעאל. ורואים איך הקב"ה ברוב רחמיו, מציל אותנו מכל הגזירות שהיו יכולים ח"ו להיות, בנסים פלאיים ממש שאולי מותר כבר לקרוא עליהם מעין 'כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות' - ובזכות הבטחון, וכמש"כ מהרח"ו כנ"ל].

וזהו שנ' עזרנו בשם ד' וכו', כלומר סיבת בטחוננו בו ית' הוא, לפי שהוא אשר עשה את השמים ואת הארץ. ונודע כי לא בראם אלא בשביל ישראל שיקיימו את התו- רה... בשביל התורה ובשביל ישראל... וא"כ - מוכרח שיעזרנו מידם, ויגאלנו גאולה שלימה העתידה במהרה בימינו, כדי שיהיה קיום לשמים ולארץ, כי אין להם קיום זר- לתי ע"י ישראל, [ובאמת, אפילו הגוים, כל מי שלא נסתם לבו לגמרי, רואה שיש כאן מהלך שמיימי, ושנאנחנו עם קדוש עם הני- בחר, זוכים לשמירה עליונה, הרבה למעלה מדרך הטבע] עכ"ל. ייש"כ לשולח מ"מ חשוב זה.

זאת התורה אדם כי ימות באהל

בקשת מחילה, ולהתנהג בעונה. הרבה פעמים המדה מס' 1 הוא הכעס. אפשר לכבוש את המדה הזאת ע"י עבודה של 30 (וי"א 40) יום, שמקבל על עצמו לא לכעוס 5 דקות ליום! או לסבול איזה בן אדם שקשה לו איתו, 3 פעמים ביום, בלי להק- פיד. כל זה ביחד עם לימוד המוסר של אותה מדה שרוצה לכבוש, זה געשמאק מיוחד וזה ישנה לך את החיים לנצח!

הדבר הנורא ביותר בעוה"ב, הוא אם האדם, עם כל התורה והמצוות שעשה, מוצא את עצמו עם אותם מדות רעות שנוול אתם! עיקר תפקידו לא זכה לקיים! מי שאינו עובד על מדותיו בעוה"ז, יישאר עם הלכלוך של המדות הרעות לנצח!!

שבירת המדות

כל העולם עומד על תיקון המדות. והשכר שלך, הוא בלי סוף הן בעוה"ז, והן בעוה"ב. אבל היצה"ר אינו נותן לך כ"כ בקלות. הוא מפתה אותך שיש דברים חשובים יותר (פגיעה "בכבודך", ושחשוב שיתגלה האמת, וללמדו לקח וכו' וכו') כי הוא יודע שזהו עיקר חיותך ותיקונך! עצה נפלאה הוא לקחת חבר קרוב וטוב, ולבקש ממנו להתק- שר אליך כל יום במשך 30 יום להזכירך לה-

חז"ל דרשו אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה. (ברכות ס"ג:) ואחד מעיקרי חלקי התורה, הוא בטחון. וז"ל הגר"א במשלי (כ"ב י"ט) ועיקר נתינת התו- רה לישראל הוא כדי שישמרו בטחונם בהשם וכו', לפי שעיקר מהכל הוא הבטחון השלם, והוא כלל כל המצוות וכו', שזה אות על שריית שכינה בתוך בני"ע עכ"ל.

עוד כתב הגר"א שעיקר חיות האדם שבי- רת המדות שלא שבר עד הנה. (אבן שלמה א' ב' ומשלי ד' י"ג). וגם לשני החלקים האלה של התורה צריך להיות ממית עצמו עליה. וזה בבטחון, להמית את כל המחש- בות השליליות וכל "חכמת" השכל שזה לא יתכן, וזה סיבה לזה וכו' וכו' ולסמוך רק על השי"ת ולדעת שהוא האמת היחיד. ובשי- בירת המדות ג"כ צריך להמית את נטיותיו המוטבעות בנפשו, כפשוטו, ולהתעלות מעל כל המדות הרעות.

יתכן שהמדה שקשה ביותר להמית, הוא הגאווה. ולעבוד על הכנעה שהוא המפתח לכל המדות הטובות כמש"כ החוה"ל (שער הכניעה פ"ח) שלא יתכן מדה טובה למי שאין לו הכניעה לאלקים! ע"כ. וזה כולל ויתור, מעביר על מדותיו, מודה על האמת,

מוסר מועיל מאוד

[בפרט לעת כזאת שאנו מלאים הכרת הטוב לאבינו רועינו, שגילה בפני עולם ומלואו אהבתו אלינו, ושפורש עלינו סוכת שלומו, על ידי ענני כבודו, ושידד מערכות העולם ממש כמו ביציאת מצרים!!] "נודה לך ונספר תהלתך - על חיינו המסורים בידיך ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל ניסוך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובוקר וצהריים. הטוב כי לא כלו רחמיך, והמרחם כי לא תמו חסדיך". לשנן בכל עת מצוא.

אויביך - ארזוביך

העולם מסביבנו מחפש וממליץ על גאווה ("מה, אתה עבד שלו"? או "על כזה דבר תשתוק"!!) אבל מוסר מר- גיע את האדם, ואומרת לו, אדרבה אם אתה נעלב ומקבל באהבה, בלי לכעוס, מעבירין לך על כל פשעך! מי שנראה לך כשונא, הוא באמת החבר האמיתי שלך והוא מציל אותך מגיהנם ועוזר לך לגדול. הוא רק שליח מהשי"ת לנסותך ולגדלך!!

תגבר על המדה שברצונך לכבוש. וזה יתן לך כח מול היצר. אל תפסיד אפילו יום אחד.

סיפור: פעם היה יהודי שאשתו היתה בעלת מדות רעות במיוחד, וצי- ערה אותו מאוד! בצערו, הוא הלך לרבינו האריז"ל, והוא גילה לו שבגלגול הקודם, הוא ציער את זווגו, ולכן עכשיו, כל פעם שאשתו מצערת אותו, זהו

כפרה גדולה בשבילו, ומצילתו מגיהנום קשה. מאז, הוא שמח על כל צער וצער כעל שלל רב, והתחיל להביא לה מתנות על העבודה הנפלאה שהיא עושה בשבילו!

אשתו התפלאה על הנהגתו החדשה, עד שהצליחה לשמוע ממנו את דברי האריז"ל. כששמעה שהיא עוזרת לו, ע"י מדותיה הרעות, היא התחילה להיות נחמדה אליו, כדי שלא יינצל מהגיהנם!! הוא מיהר

לחזור להאריז"ל על האסון הגדול שהפסיקה לצערו! איך יתכפר על עוונותיו מעתה? האריז"ל ענה לו שכבר השיג את כפרתו, ומעכשיו יהיו לו חיים טובים!

כשספרתי את הספור הזה לנכדי הצעיר, הוא שאל איך יתכן שבש- בועות האחרונות, כשהוא הבין כבר את טובת הצער, שזה מילא את סאת כפרתו, הלא בתקופה זו, לא היה לו צער? עניתי לו עם יסוד גדול שכתב הסבא מנובהרדוק זצ"ל במדרגת האדם (מאמר ובחרת בחיים פ"ב). שכמו שייסורים קטנים (כגון שהוציא מטבע שלא רצה) אע"פ שהוא אינו שם לבו עליהם כלל כמעט, עולה לו ייסורים כמבואר בגמ' (ערכין ט"ז): כן ייסורים גדולים אצל האדם השלם שהוא למעלה מן הייסורים, ואדרבה אצלו הייסורים הם לשמחה גדולה, מ"מ כיון שאצל העולם נחשבים לייסורים, גם בעל הבטחון לא יפסיד תועלת הייסורים, לנקות עון. ואדרבה ירויה בנפלים, גם שמנקה עוונותיו, וגם יתעלה עי"ז ויכול למשול ברוחו, ולהתגבר על צערו, לבלתי לבעוט בגזירת השם, ולמאס בדינו.

הכרתי בעלי מוסר גדולים (המשגיח רבי נתן וואכטפויגעל זצ"ל ועוד) שקרנו משמחה כשביישו אותם ברכים! ע"י בטחון, אדם יזכה לחיים בלי צער, ולכל טוב שבעולם. וזה הכל, חוץ מהשכר העצום לגדולה שבמצוות!

כל החסרונות שאתה מתבייש מהם-לטובה!!

קטנות הם 'לעבעדיק' ושמחים, הם בריאים יותר בנפשם, ובסוף גם מצליחים יותר. וזה כלול במה שצונו לנו חז"ל להתחיל בעבודת ד' שלא לשמה. ושאיין אדם עומד על ד"ת אא"כ נכשל בהם תחילה.

תן לבנך להיות משוחרר

ולכן הבחור שצועק את הפשט שלו בגמ' בקול כדי שאחרים יש- מעו, ומתכבד בזה, אין לנו לזלזל בו, כי אדרבה זהו הטוב ביותר - מתוך שלא לשמה! וכן אם צריך את הביהמ"ד המפואר, או את הישיבה שבה כולם יסתכלו עליו למעלה! אולי הוא צריך גם הרבה ריקודים סוערים, או הרבה שיחה בטילה, או להתבדח הרבה, אולי הוא נראה כפורק עול קצת, אבל אנחנו חייבים להבין שכ"ז הוא במטרה של לבוא ללשמה, והוא בעצמו צריך שישים בראשו שזהו המטרה שלו! ואם זה בנך, תשמח שהוא בכון שחז"ל סללו בשביל- לנו - שלא לשמה - וסוף הכבוד לבוא! סופו לבוא ללשמה! וא"כ גם ה'בלי עול', הוא סיבה להתעלות.

אני שמעתי מהגה"צ ר' ישראל אליהו ויינטרויב זצ"ל מבני ברק שהחזו"א הרגיש שסובל משום שלא היה מספיק "שובב" (לעב- עדיקע חברה מ'ן) כשהיה צעיר, והיה צריך לעשות תחבולות ולה- שתחרר מזה! וא"כ כל זה נכלל ב"ביטולה זה קיומה".

כל החסרונות שאתה מתבייש מהם-לטובה!!

בדרך כלל צבע 'אדום' הוא סימן לחטא. (אם יהיו חטאיכם כשנים, כשלג ילבינו) גם 'בליעל' פרש"י (פ' ראה י"ג ב) בני בליעל - בלי עול שפרקו עולו של מקום, וא"כ איך כאן, כפרה אדומה דוקא האדום וה'בלי עול' הם סיבה לטהרה?

התשובה היא ש'עיר פרא יולד' (אויב י"א י"ב) הקב"ה ברא אותנו בטבעים רעים, ואין לנו להבהל מהם. אלא לדעת שעל ידי שנעבוד על הטבעים הקשים שלנו (גם אם לא נצליח כ"כ!) אנחנו זוכים להתעלות הגדולה ביותר שרק שייך.

דוד המלך נולד אדמוני כמו הטבע של עשו הרשע. ובזכות שעבד על עצמו זכה להיות רגל רביעי במרכבה - מתי? - כששתק על קללתו של שמעי בן גרא. כשזכה להתגבר על טבעו אדמו- ני. ובסוף נהיה נעים זמי- רות ישראל! ולכן דוקא האדום מביא את הטהרה כששורפים אותו!

יש עוד נקודה, ב'עיר פרא אדם יולד'. המחנכים אומ- רים, שילדים שהם "שור- בבים" (ווילד) מצליחים אח"כ הרבה יותר, כשב-

המוסר החזק ביותר -

גמ' ורעו'!

צריך לדעת שעמל התורה כפשר- טו, הוא הכח הגדול ביותר לשבירת היצר. ומי שעמל בתורה צריך פחות מוסר. התורה תבלין ליצה"ר, משי- כהו לבית המדרש, אם ברזל הוא מתפוצץ.

גמ' תוס' זהו מוסר! עמל התורה זה בריא לגוף, ומוריד לחץ דם! ואם הוא לומד גם מוסר אז זה ודאי טוב!

טומאת מת - עצבות, וטהרתן - מים חיים

חמור טומאת מת. וכמה תיקון גדול צריך כדי לצאת מזה. והנה בפר-

אנחנו לומדים בפרשה כמה

בטחון ושמחה

לימוד בטחון ומוסר

הגה"צ רבי אשר זעליג רובינשטיין זצ"ל סיפר לי שאמא לילדים היתה צריכה עזרת בעלה, וביקשה ממנו לבא הביתה חצי שעה מוקדם יותר ולהפסיד סדר מוסר בכולל.

עברו כמה שבועות, והיא ראתה כמה המוסר משפיע עליו לטובה, וכמה עכשיו השתנה, היא החליטה לוותר על עזרתו! ידיד אחר סיפר לי על אברך שהפסיד וועד על בטחון, ג"כ כדי לעזור בביתו, להשכיב 7 ילדיו. כששאתו ראתה את החילוק שבא מוועד אחד, היא התעקשה שהיא תסתדר לבד, והוא ילך לשמוע!

אחד הקשיים במוסר, שאינך מרגיש את ההספק. בגמ' אם אתה יודע שלמדת עוד סוגיא, או עוד דף, יש לך הרגשה טובה, משא"כ במוסר. אבל דע לך שהסובבים אותך רואים טוב מאוד את החילוק, ובפרט כשאתה לומד על בטחון!

רום עצבות לעובדי ד'. וזה לא קל להפטר מזה לגמרי. אבל השי"ת רוצה שנתאמץ לשמוח, ולדבר דברי בטחון עד שזה ישפיע עלינו שמחה, אמונה, וקרבת ד'. האמנתי כי אדבר. והעבודה ע"ז ולימוד שער הבטחון, היא גופא שמחה אמיתית.

ותמרת שם מרים – ולא היה מים

את מהותו. תראה באיזה מצב קשה מרים היתה, מרירות, חולי, וחווירת. ובסוף, בזכותה היה בארה של מרים! היא גם היתה זו ששרה עם כל הנשים שירת הים!

איזה חיזוק זה לכל מי שיש לו מצבים קשים, עצבות, A.D.D. מרגיש מרוחק מהחברה, חולה, ולא מוצלח. כולנו יכולים להתחזק ממרים שהתעלתה מעל כל מצביה הקשים האלה, ולשאוב ממרים בטחון בלי סוף. בסוף קראו למרים נערה - על שנתרפאה מחליה וחזרה בתואר פנים כנערה. וצרה, שחברותיה מתקנאות ביופיה, ופניה דומים לצהרים! (ע"ש כ"ז בגמ').

אהרן הכהן – הר ההר

לו שכר כפול: א'. על המצוות שהוא עושה, ובשמחה כנ"ל. ב'. הוא יקבל שכר על המצוות של אנשים אחרים שהוא שמח אתם, ובהצלחתם. (מצאנו שבכור השבי במצרים מתו, ופרש"י משום ששמחו בצרתם של ישראל, וא"כ מדה טובה מרובה פי 500, כמה שכר יקבל השמח בהצלחת השני ובמצוותיו!)

בו מרת הענוה? – המסר מהפרשיות

שהתורה מחנכת אותנו. אנחנו בשום אופן לא נוכל להבין את קרח, אבל התורה"ק כתבה ענין זה כדי שנלמד כמה מגונה הגאווה ושאר

שת נשא, שהנזיר מוזהר מטומאת מת, כתב שם הנצי"ב, שאחד מענייני הנזירות, הוא להשיג רוח הקדש (וכדכתיב ואקים מבניכם לנביאים, ומבחוריהם לנזירים - עמוס ב' י"א). ולכן צריך לפרוש מהתאוות ע"י פרישה מיין, ומעצבות, ע"י פרישה מטומאת מת. כי רוח"ק אינו שורה אלא מתוך שמחה. ולפי"ז יתכן שהתורה מרמזת לנו שטומאת מת, ששייך לענין העצבות, הוא טומאה קשה מאוד. ואדם עצוב הוא רחוק מהקב"ה! ולכן צריך תיקון כ"כ גדול.

אדם צריך להלחם כל חייו לעבוד את ד' בשמחה, כי השכינה שורה רק על לב שמח. ומה למדנו - שהשי"ת אוהב אנשים שמחים!! ובפרט אם שמחתם נובעת מעבודה על בטחון, אז הם מיוחדים מאוד!

התיקון של טומאת מת הוא מאפר פרה על מים חיים. והנה בחור בת הלבבות, בתחילת שער הבטחון אנו רואים שבטחון נמשל למים חיים. וכדכתיב שמים רעות עשה עמי, אותי עזבו, מקור מים חיים, לחצב להם בארות, בארות נשברים אשר לא יכילו המים. מים חיים הם מים נובעים, זכים ובריאיים. והענין - מקור כל הטוב והגעשמאק. באוצרות הרמח"ל (דרוש בענין הקיווי) כתב שהבוטח נחשב חי, ומי שאינו בוטח מיד נחשב מת!! צריך לראות העצבות כדבר טמא ומגואל. היצה"ר כ"כ עסוק בזה - לגי

מרים זכתה, שבזכותה - שתו כל כלל ישראל - מליוני אנשים, נשים וטף, יום יום, מים מתוקים וטובים! התורה מלמדת אותנו נו בזה כמה חשוב כל יחיד ויחיד. בשבילי נברא העולם! בספר שומר אמונים כתוב שכשיהודי אחד מתחזק באמונה ובטחון (כגון שהוא קורא בטחון שבועי!) הוא עוזר לאנשים בכל העולם!

השם מרים - מלשון מר, מרים נולדה בתחילת תקופת העיניי לעם ישראל במצרים. היא נקראה גם עזובה. ובגמ' סוטה (יב.) מבואר שכולם עזובה בתחילתה, כי היא היתה חולה, ופניה היו חווירות כיריעות, ולכן נקראה גם חלאה, ויריעות. השם של האדם מראה

אהרן הכהן

אהרן ששמח בגדולת אחיו, היה צריך להיות גם איש שמח באופן כללי. שמח בחלקו באמת. גם זמן שמחתנו - חג הסוכות, הוא זכר לעניי הכבוד שהיו בזכותו. בארחות צדיקים כתב שהמקיים מצוה בשמחה, זוכה לשכר פי אלף יותר. ואפשר שזה מרומז בהר ההר - שכר בלי סוף על כל מצוותיו.

אבל נראה שיש כאן יסוד חשוב מאוד. מי שיש לו עין טובה - יש

האם אתה מעריך ומכבד מי שיש

יש הרבה משפחות שמחנכים את ילדיהם היום, לעמוד על זכויותיהם, ולהיות חזקים ועם בטחון עצמי. אבל לא זהו החינוך

בטחון בדרך נובהרדוק

לך שוטר אנושי!)

למה דוד מלך ישראל חי וקיים?? - כי הוא תמיד נכנע! מיד כשנתן הנביא הוכיח אותו, הוא אמר "חטאתי!". ולכן זכה להיות לו מלכות וכת נצחי. הוא תמיד היה מודה על האמת, ואף על השקר! הרי חז"ל אומרים 'כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה, וא"כ בודאי דוד היה יכול להצטדק כשהנביא אמר לו שחטא, ואעפ"כ הודה מיד! מי שזוכה לכאלה דרגות, יש לו קיום אמיתי בעוה"ב, וגם, ואולי בעיקר, בעוה"ז!

כזה אדם מצליח בנישואיו, והשלום והברכה והשמחה שרויים תמיד בביתו. עם הבעל גאווה א"א לעבוד אותו, כי הוא חייב להיות צודק! לפעמים אני שומע על משפחות, שאינם רצויים במוסדות הטובים, כי הם אינם נכנעים לכללי המוסד. הם תמיד מתווכחים, וחייבים להיות צודקים, כי, כמובן, הם יודעים יותר טוב מכולם!! חשוב מאד, בשולחן שבת, לגדל ולפאר אנשים ענוים ונכנעים. ההורים גם חייבים להיות דוגמה טובה לילדים, ע"י שהם עצמם יכבדו זא"ז. בנובהרדוק היו נותנים לך כבוד על זה שזכית לוותר!

הכנעה בנובהרדוק

רדוק, הם אנשים שמחים באמת, בתנאי שמשננים לעצמם כסדר שייסורים ממרקים, ולומדים ע"ז מוסר. שאר האנשים נותנים לכל הייסורים האלה לעבור עליהם בלי שישמו לב. הם מפסידים המון וחייבים הרבה יותר ריקניים בגלל זה.

*היה במונסי נ.י. נובהרדוקער שהיה רבי לתלמידים, ושמו רבי גנדל זצ"ל. הוא היה יהודי תלמיד חכם מרומם ואנשים זכרו את התקיעות שופר שלו, ובמיוחד איך שהיה אומר את הפסוקים לפני התקיעות עם כל הלב והאמת, ממש כמו בנובהרדוק של אז

*אשתו היתה חולנית, והוא היה צריך לנהל כל ענייני בית לבד. ביתו היה מצוחצח! הכל היה מסודר להפליא כי הוא עשה הכל בשמחה כמו נובהרדוקער אמיתי שרואה כל מה שקורה בחיך - לכתחיי לה!! ואף פעם לא נותנים מקום לשום תלונה, שכל כך מצויים אצל אנשים רגילים, להכנס לחיים שלהם. הם ידעו שכל תלונה הוא נגד השי"ת!

*הרב יעקב קופל פסטרנק ז"ל מנובהרדוק, אמר לי פעם, שהמוסר הציל את חייו, וש'כל זמן שאתה אוהב אתה ניצל', והיינו שברגע שאתה עוזב את המוסר אתה בנסיונות! הרב גנדל הנ"ל היה לומד הרבה מוסר כל יום לפני התפילה.

מדות רעות. כל מי שמתלונן, חסר לו כניעה, וחייב ללמוד לקח מפ' רשיות אלו. גם מבלעם זהו המוסר השכל - שלא נכנע לרצון ד'. אני מכיר אברך שגומר כל הזמן שער הכניעה בחוה"ל וזה נותן לו רוגע מיוחד, ושמחה פנימית.

יש הרבה שמרבים ללמוד בשער הבטחון, ואם אינם מקבלים מה שמצפים, הם נלחצים. הם צריכים להוסיף שער הכניעה לסדר מוסר שלהם. הכניעה מביא את האדם למנוחה ולקבל באמונה את המצבים שהקב"ה שולח להם, והוא 'בן דוד ראשון' לשער הבטחון. פעם לפני הרבה שנים כשנסעתי ברכב שלי בלייקווד, עשיתי איזה תנועה שלא כדת, ועצר אותי שוטר. מיד ניגש אלי אברך ולימד אותי כלל גדול בחיים: תיכנע לשוטר, ותבקש יפה שיוותר לך. אם אתה רוצה קנס בטוח אז תתווכח אתו....! כמה שאתה יותר חזק, הוא כועס יותר, ואתה נכנס יותר לקשיים. אף אחד אינו אוהב בעל גאווה וכולם אוהבים את הנכנע הרך, שאינו עומד על דעתו ויודע לוותר ולהיכנע. אני מאד מתנצל כבוד השוטר, "אני לא אעשה את זה עוד!", רק בדרך זו יש לך סיכוי שיבא לקראתך! (אם הקב"ה יזמן

*רבי יצחק אורלנסקי זצ"ל הלך פעם ברחוב, ונכשל וכמעט נפל. התגובה שלו היה "אילו הייתי נופל, זה היה 'געוואלדיג' בשבילו, כי זה נחשב יסורים ויש לזה כח עצום של כפרה!". אנשים רגילים אינם חיים כך, וזה בשבילם הפסד עצום...

*הבעל מוסר האמיתי, חי באמת את דברי חז"ל שאומרים שאפילו ה'אי נוחות' (inconvenience) הקטנה ביותר מכפרת (ע"י ערכין טז: עד היכן תכלית ייסורים...אפילו נתכוון למזוג לו בחמין ומזוג לו בצונן [הכנת לעצמך קפה, וטעית ושפכת מים מהקומקום בלי להרתיעו]... אפילו הושיט ידו לכיס ליטול שלש ועלו בידו שתים וכו' ע"ש). והוא מודה להשי"ת על כל הייסורים הקטנים התמידיים האלה, ואז הם באמת מכפרים עליו, והוא חושך ייסורים הרבה יותר קשים רח"ל כגון ללכת לבית חולים ואפילו גיהנום קשה! (ע"י ברכות ה. יכול אפילו לא קיבלם מאהבה, תלמוד לומר אם תשים אשם נפשו, מה אשם לדעת אף ייסורים לדעת, ע"ש).

*אם אתה נוטה לאבד או לשכוח דברים, במקום לכעוס ולהלחץ, תבין שזה ברכה עצומה בשבילך!, וכן אם אתה תקוע בפקק ארוך (traffic jam), או אם יש לך משיהו שמציק לך בתדירות, תזה לד' על זה! חז"ל אומרים על דברים כאלה 'אינו רואה פני גיהנום!' (עירובין מא:). אלה שחיים עם דברי חז"ל כמו שחיו בנובה-

מפיצים בטחון לכל יהודי בכל העולם

אנחנו רוצים להגדיל את התפוצה ואנחנו מתמודדים עם הקיים עזרו לנו להפיץ את האור!

ניתן לתרום בנדירים פלוס ע"ש "למדני חוקיך" במדור "בטחון שבועי" בנק פאגי סניף 179 מס' חשבון 614114 ולציין עבור 'בטחון שבועי' וכן אצל יצחק יהודה לב ארי בטל' 0504121613

קו 'עמודיה שבעה'
0733-587-587

שיעורים ע"פ דרכו של הרה"ג ר' אברהם גניחובסקי זצ"ל
בהנהגת הבית, בספר 'עמודיה שבעה', ברוח העלון

שמעו ותחי נפשכם
לשמיעת שיעורי
הרה"צ יהודה מנדל שליט"א
בקו 'השגחה פרטית'
02-3011300
או בקו הישיר: 02-3011906

להארות והערות:
050-4154557
לקבלת הגליון במייל
X7100100@
GMAIL.COM